СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го СЕРПНЯ 1948. — No. 191. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 18, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen { 4-0807 4-0237. Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПОМЕР БЕЙБ РУТ, АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕМПІОН В ПІДБИВАННІ МЯЧА

Ню Йорк, 17 серпня.. — Джордж Рут., знаний впродовж двох американських поколінь під іменем Бейб Рут як король „гомруну" (виконування цілого обігу) в грі підбиваного мяча-бейзболу, помер в Меморіял Госпитал в годині 8 ввечір у віці 53 літ життя. Він був хворий від двох років на горляного рака, перед двома днями прийшов несподівано на стільки до сил, що міг встати з ліжка й пересидіти 20 мінут у кріслі, а в понеділок вечором почав нагло тратити сили. Перед смертю прийняв Найсвятіші Тайни, як вірний католик і попрощався з родиною, яка була при його смерти. На дворі перед шпиталем стояли цілі гурми дітей, які вважали його за свого героя. Вони прийняли вістку про його смерть зі слізми в очах. Підчас гри в бейзбол в стадіюм Поло Гравндс грачі перервали гру на вістку про смерть і віддали почесть небіжчикові одномінутовою мовчанкою. З усіх сторін країни наспіли вислови жалю з причини смерти американського чемпіона світотової слави. Кондоленції прийшли від президента Злучених Держав, кандидата Дюї, бувшого президента Гірберта Гувера, спортової знатті й корифеїв в різнородних ділянках національного життя Америки. Часописі поміщають передовиці й великі наголовки з нагоди смерті Бейб Рута.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ БИЛ ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ.

Вашингтон.. — Президент Труман підписав законопроєкт в справі обмеження банкового кредиту і удіпловання консумційного кредиту, як його ухвалив конгрес на надзвичайній сесії. При цій нагоді президент знову гостро накинувся на конгрес за його опір проти ухвалення повної програми президента в справі стримання інфляції.

РЕСПУБЛИКАНСЬКІ КАНДИДАТИ ВИКІНЧИЛИ ПЕРЕДВИБОРЧІ ПЛЯНИ.

Олбені, Н. Й. — Губернатор Тамес Е. Дюї, як кадидат на президента з рамені Республиканської партії і губернатор Каліфорнії Ирл Ворен, як кандидат на віцепрезидента, випрацювали плян своєї участи в передвиборчій кампанії. Це оприлюднив Герберт Бравнел, управитель кампанії Дюї-Ворена. Дюї вважає, що затримання республиканської більшости в сенаті повинно бути одною з головних цілей передвиборчої кампанії.

Президент Труман за порадою предсідника Краєвого Комітету Демократичної Партії Сенатора Дж. Гаверда Мек Грета, у своїй передвиборчій кампанії буде покликуватися на осяги партії за часів през. Рузвелта.

ОПЕРОВІ ЮНІЇ ГОДЯТЬСЯ ЗАЛИШИТИ ДОМАГАННЯ ПІДВИШКИ.

Ню Йорк. — Під час переговорів між управою Метрополитен Опери і робітничими юніями, які помагають технічно при виставах в опері, перемогла думка, щоб не домагатися підвишки платень робітників, якщо має бути одворений наступний оперовий сезон біжучого року. Цю справу мають ще обговорити на засіданні директорів опери, які рішили, щоб залишити наступний оперовий сезон.

СУД НАД КОМУНІСТИЧНИМИ ПРОВІДНИКАМИ ПОЧНЕТЬСЯ ЩЕ ПІД ЧАС ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ.

Ню Йорк.—Дванадцять членів Ради Комуністичної Партії, яких федеральний прокуратор поставив в стан обвинувачення під замітом змагань до насильного скинення американського уряду, стануть перед судом ще під час передвиборчої акції, як це вирішив федеральний суддя Гаролд Р. Медіна. Він відкинув домагання адвоката обвинувачених Авраама Унґера, щоб відложити розправу на 30 днів, починаючи з дня 23 серпня. Як мотив для відложення розправи подав адвокат намір обвинувачених взяти участь у передвибоцчій кампанії. У відповіді сказав суддя: „Вони хочуть осягнути все, а щойно тоді прийде діяння". Суд уже давніше признав обвинуваченним проволоку 42 днів для підготови до процесу. Розправа має розпочатися 17 вересня.

ВЕЛИКИЙ БОМБОВАЛЬНИК ПЕРЕЛЕТІВ ПІВШОСТА ТИСЯЧІ МИЛЬ.

Вашингтон. — Команда Повітряної Стратегії оприлюднює, що бомбовальник Бі-29, навантажений фальшивою бомбою тягару 10,000 фунтів, перелетів без зупинки 5,752 миль. Він вилетів з Флориди до Західного Побережжя та „скинувши бомбу" вернувся назад. Дорога тривала 23 години і 30 мінут, а газоліни в тому часі зужито 317 галонів. З поворотом бомбовальник летів увисоті 25,000 степ.

СОВЄТСЬКИЙ КОНСУЛЬ ВИДУМАВ ЩЕ ОДНУ ПРИЧИНУ НАМАГАНОГО САМОГУБСТВА КОСЕНКІНИ.

Ню Йорк. — Генеральний совєтський консуль, Яков Ломакін, оприлюднив писану заяву, в якій він признає, що учителька совєтської школи Оксана Степанівна Косенкіна сама кинулася в самогубнім намірі з вікна совєтського консуляту минулого четверга, одначе подає від себе вияснення цього вчинку. Ломакін каже, що Косенкіна була стурбована безупинними докучуваннями американців, втратила панування над собою і в приступі заломання нервів вискочила з вікна. Нюйорська поліція провірила всі подробиці, звязані з самогубним наміром Косенкіни, переслала висліди своїх доходжень прокураторові, а одну копію вислала до департаменту стейту. Поліція каже, що всякі твердження, наче б хтось з американців пробував схопити Косенкіну, показалися неправдивими. Провірка справа Косенкіни була одною з найосновніше переведених поліційних провірок історії Ню Йорку.

Канадські й американські знавці переводять постійно студії для спільної оборони

Отава, Канада,, 16 серпня. — Джеймс Форестал, секретар оборони Злучених Держав, заявив, що його розмови з канадськими урядовцями в справі оборони виказали „дуже цінну, інтересну й ужиточну виміну поглядів над проблемами оборони". Перед полуднем він відбув двогодинну конференцію з оборонним комітетом канадського кабінету, в якій брали участь майже всі члени кабінету, а теж голова спільного американсько-канадського оборонного комітету, ген. А. Дж. Л. Мек Нотон і підсекретар закордонних справ, Л. Б. Пірсон. Після конференції секретар Форестал пішов до парляментарної пресової галерії з канадським міністром оборони Бруком Клакстоном і в розмові з кореспондентами заявив, що „конференція була одною з найбільш успішних між представниками обох держав". Оба міністри були дуже обережні у згадках про подробиці розмов. Вони клали натиск на те, що проблема спільної оборони є предметом постійних студій серед найбільш згідливого настрою.

„РОЖА з ТОКИО" БУДЕ ПОСТАВЛЕНА ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИЙ СУД ЗА ЗРАДУ

Вашингтон. — Єдина родовита американка, яку американські війська на Пацифіку назвали „Рожою з Токйо", буде перевезена в Америку і поставлена перед суд за зраду рідного краю, як це оприлюднює генеральний прокуратор Там Кларк. Її теперішнє імя є Іва Тоґурі д'Аквіно. Під час війни вона промовляла по радіо до американських вояків.

СОВЄТИ БОЙКОТУЮТЬ СВІТОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА.

Стокгольм, Швеція, 17. серпня. — Минулої п'ятниці в цій столиці почалася 17-та світова конференція Червоного Хреста. Совєтський Союз та його сателіти не вислали на конференцію своїх делегатів, бойкотуючи її — як тут здогадуються — між іншим і тому, що в ній беруть участь теж представники Еспанського Червоного Хреста. Цю думку потвердив теж Б. О. О'Коннор, голова Американського Червоного Хреста, заявляючи рівночасно, що Еспанія, як член Женевської Конвенції в цій справі, має право брати участь теж в теперішній конференції. Єдиною країною з-поза залізної заслони, що бере участь в конференції, є Фінляндія.

ЧЕХИ ПРОТИ ПЛЯНУ МАРШАЛА В СВІТОВІЙ ТОРГІВЛІ

Женева, 17 серпня. (ЮП) — Вчора тут почалася міжнародна конференція в справі світової торгівлі та міжнародних зобов'язань і поведінки в торговельних справах. Конференція, в якій беруть участь представники 22 країн, вже на першому засіданні рішила запросити в характері спостерігаач і дорадника представника створеної на базі Пляну Маршала Організації Європейської Економічної Співпраці. Проти цего голосувала тільки Чехословаччина, єдина країна з-поза совєтської залізної заслони, заступлена на цій конференції.

КОМУНІСТИ ЗАГРОЖУЮТЬ ЦІЛОМУ КИТАЄВІ — КАЖЕ КИТАЙСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК

Ню Йорк. — Якщо китайці не віднесуть перемоги над комуністами, то Китай стане російським — таке заявив д-р Чен Лі-Фу, віцепрезидент китайського законодатного тіла Юан (парляменту) після свого приїзду на майдан Ля Ґвардія по 18-деннім побуті в Европі. Говорячи про китайських комуністів, д-р Чен сказав: „У нас тепер важкі часи тому, що комуністи мають багато війська. Зрештою не лише Китай має клопоти з комуністами, але й всі йнш країни". Д-р Чен звернувся до президента Трумана за негайною допомогою для Китаю під час своїх відвідин Білого Дому 20 липня, заки він ще виїхав до Европи. Він іде незабаром до Сас Франсиско, а звідтіля на відкриття Юану в вересні.

200,000 скитальникам загрожує досмертне перебування в таборах

Женева, 17 серпня. На вчорашніх нарадах Економінчої і Соціяльної Ради ОД. норвежський представник, д-р Карль Гамбро, заявив, що згідно з теперішнім станом справи скитальників, 200,000 цих жертв тоталітарних режімів загрожує досмертне перебування в таборах ДП. Причиною такого стану і загрози він вважає факт, що в переселенчих справах і міркуваннях не береться до уваги пропозицій і домагань Міжнародної Організації для збігців, тільки побажання урядів поодиноких країн. Д-р Гамбро говорив у зв'язку з приготованим під його керівництвом звідомленням до ОД в справі переселення і репатріяції. Він твердив, що цю загрозу досмертного животіння в таборах для 200,000 скитальників створили видвигнені урядами поодиноких країн передумови переселення, в яких береться до уваги працездатність переселенців і їх професії, керуючись тільки робітничими та економічними потребами країн, а не самим загрозливим станом скитальників. Д-р Гамбро вважає ганьбою для демократичного світу, якщоб він залишив на призволяще та на повільну жорстоку смерть в таборах 200,000 скитальників тільки тому, що їхні м'язні не є досить сильні, або їхній вік не відповідний на те, щоби могти забезпечити собі життя якраз в таких галузях господарства і в такій праці, як їм призначається в країнах переселення. Міркування д-ра Гамбро піддержував американський представник Гаррі Розенфілд, домагаючись якнайбільшої піддержки для ІРО. В дальших дебатах поодинокі західні представники виказали фактами біспідставність обвинувачень і домагань, що їх видвигають проти скитальників представники Совєтського Союзу та його сателітів.

ІЗРАЇЛЬ ВИПУСКАЄ ВЛАСНУ ВАЛЮТУ

Тель Авів, Ізраїль, 17 серпня. Елізер Каплан, міністер фінансів в тимчасовому уряді Ізраїля та касієр Жидівської Національної Ради, заповів вчора, що з сьогоднішнім днем має бути проголошена грошева незалежність Ізраїля та випущена власна валюта. Відповідні закони мали бути ухвалені вже вчора ввечорі. Новою валютою Ізраїля буде ізраїльський фунт стерлінґів, що матиме на 60% покриття в долярах, а дальше в золоті та інших закордонних валютах. Ізраїльський фунт буде цілком незалежний від дотеперішньої валюти в Палестині і його вартість виноситиме 4 доляри.

ДАЛЬШІ ОЛІМПІЙСЬКІ ЗМАГУНИ „ВИБИРАЮТЬ СВОБОДУ"

Лондон, 17 серпня. До проголошених вже вчора ще дальших чотирьох чеських змагунів, що брали участь в Олімпійських Ігрищах, відмовилися вертатися до опанованої большевиками своєї країни. Тим самим „свободу вибрала" вся чеська делегація, що складалася з шістьох осіб. Разом з ними відмавилися від повороту за залізну заслону цілий ряд інших змагунів зі східно європейських країн.

ЗАХІДНІ СОЮЗНИКИ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД УЧАСТИ В ПРОЄКТІ ДУНАЙСЬКОГО ДОГОВОРУ.

Београд, Югославія, 17-го серпня. — Конференція в справі міжнародної контролі річкоплавства по Дунаю увійшла в останню стадію своїх нарад, підготовляючи вже проект договору в цій справі. Представники західних союзників відмовилися від участи в проектуванні договору, перекреслюючи цим совєтські спекуляції на втягнення їх у відповідальність за договір, що має віддати Совєтам повну контролю Дунаю та що його совєтська більшість на конференції ухвалить правдоподібно в цілості вже завтра.

ГРЕКИ ЗДОБУЛИ ГОЛОВНУ КВАРТИРУ ЧЕРВОНИХ.

Атени, 17. серпня. — Головне командування грецької армії вчора повідомило про здобуття місцевості Аетоміліца в горах Граммос, що була довший час „головною квартирою" ватажка большевицьких партизанів, „генерала" Маркоса, та „столицею" проголошеної большевицької „вільної Греції". Навіть найбільші песимісти заповідають повну перемогу грецької армії на фронті в горах Граммос вже в найближчому часі. Вони теж погоджуються, що грецька армія зліквідує там большевицьку „вільну Грецію", але вони не вірять, що тим самим вже закінчаться большевицькі безпорядки в країні та що ще доведеться витратити багато часу і сили заки досягнеться повне замирення в країні.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ ВІДБУЛИ НАЙДОВШУ КОНФЕРЕНЦІЮ З МОЛОТОВИМ

НАРАДИ ТРИВАЛИ ТРИ ГОДИНИ І 40 ХВИЛИН; ПОВНА МОВЧАНКА ЩОДО ЇХ ВИСЛІДУ.

Москва, 17 серпня (АП). — Амбасадори Злучених Держав, Великої Британії і Франції відбули вчора в Кремлі вже шосту з черги і найдовшу конференцію зі совєтським міністром закордонних справ Молотовим. Темою конференції були совєтсько-західні суперечності в справі Берліна і Німеччини. Ці останні наради були найдовці від часу, як вони почалися в дні 31 липня, бо тривали точно три години і 40 хвилин. Це вже була шоста з черги конференція з Молотовим в цій самій справі. Перша відбулася в дні 31 липня, а після неї слідували в днях 2, 6, 9 і 12 серпня. Жоден зі західних дипломатів не хотів забрати слова на тему перебігу і висліду розмов. Вони цим разом вже навіть відмовилися відповідати на запитання, чи плянується ще одна конференція. З цего робиться висновок, що останні наради були рішальні. Американський амбасадор ген. Бодел Смит, спеціяльний висланник Британії Френк Робертс і французький амбасадор Івес Шатеньйо відбули окремі спільні наради перед відвідинами в Кремлі і теж прямі з Кремля після конферед і по конференції в Кремлі.

МОЖЛИВІСТЬ ЩЕ ОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗІ СТАЛІНОМ.

Москва, 17 серпня (ЮП). — Після вчорашньої конференції з Молотовим, західні дипломати вже не виявили навіть стільки доброго настрою, як це було після попередніх нарад. Вони виглядали втомлено і на всі запити кореспонцентів відповідали тільки одним словом, що не мають жодних коментарів. Вже перед нарадами московська преса виявила досить підозрілий тон, пробуючи звалити на Америку вину за неуспіх дотеперішніх „мирових" розмов. В деяких дипломатичних колах вважають, що тепер ще відбудеться кінцева конференція зі Сталіном.

ДАЛЬШІ ПРОВОКАЦІЇ СОВЄТСЬКОЇ АВІЯЦІЇ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 17 серпня. — Британські власті повідомили, що вчора два совєтські боєві літаки типу „Як" провокативно загрожували британському пасажирському літакові „Вікінг", що летів з Берліна до Гамбурґу, наближаючись до нього на біля 100 стіп. Британці зголосили Совєтам гострий протест проти цих очевидних провокацій.

ЗАХІДНІ СОЮЗНИКИ ПЛЯНУЮТЬ СПІЛЬНУ КОМАНДАТУРУ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 17 серпня. — Вчора тут повідомлено, що три західні союзники плянують встановлення в Берліні власної три-державної командатури для успішнішого виступу проти совєтських домагань. Совєти, як відомо, виступили з дотеперішньої чотиро-державної командатури, а маршал Котіков почав називати себе „комендантом міста Берлін". Загальне совєтсько-західне напруження дальше загострюється на всіх ділянках, а пропагандивна боротьба починає набирати загрозливих форм.

ГЕН. КЛЕЙ ЗАПЕРЕЧУЄ ПОГОЛОСКИ ПРО ЙОГО

Франкфурт над Майном, Німеччина, 17 серпня. — Американський військовий комендант в Німеччині, ген. Л. Д. Клей, заперечив вчора поголоску про можливість його резигнації. На пресовій конференції він теж заявив, що йому нічого не відомо про будьякі пляни щодо зміни американської політики в справі Німеччини, головно як іде про дальші заходи для встановлення західно-німецької держави. Ген. Клей відмовився давати будьякі вияснення і коментарі в справі дипломатичної акції в Москві.

МАСОВА ЧИСТКА КОМУНІСТІВ В СОВЄТСЬКІЙ ЗОНІ.

Берлін, 17 серпня. — На окремий розпорядок з Москви в опанованій комуністами німецькій т. зв. партії соціялістичної єдности переводиться тепер поголовну чистку останніх ще залишків соціялістів та не цілком правовірних комуністів. Завданням чистки є виключити будьякі інші некомуністичні елементи від голосу в німецькій політиці.

СОВЄТИ ЗАТІСНЮЮТЬ ЗАЛІЗНУ ЗАВІСУ В АВСТРІЇ.

Відень, 17 серпня. — Совєтські окупаційні власті заборонили поширювання в своїй зоні 7 австрійських газет, що виходять в західних зонах. Заборону мотивується поширюванням згаданими газетами „воєнної пропаганди".

ВИКОНАНО СІМ ВИРОКІВ СМЕРТИ В БОЛГАРІЇ.

Софія, 17 серпня.—Сьогодні тут офіціяльно повідомлено про виконання сім вироків смерти на особах, засуджених за „організацію терористичних груп" та за „службу закордонних капіталістичним колам".

ЗАПОВІДАЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ СКАНДИНАВСЬКИХ МІНІСТРІВ.

Стокгольм, Швеція, 17 серпня (АП). — Шведське міністерство закордонних справ сьогодні повідомило, що в днях 8 і 9 вересня тут відбудеться конференція міністрів закордонних справ Швеції, Норвегії і Данії. Темою нарад будуть проблеми спільної політики на найблищій сесії Загального Зібрання ОД в Парижі.

РЕКОРДОВИЙ БЮДЖЕТ ІРАКСЬКОЇ АРМІЇ.

Багдад, Ірак, 17 серпня (АП). — Іракське міністерство війни сьогодні повідомило, що 38% зі загального бюджету країни тепер має бути призначених на потреби оборони країни. Загальний бюджет Іраку виносить 100,000,000 долярів. Високий процент на армію пояснюється положенням в Палестині та в світі взагалі.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПРАВА СКИТАЛЬНИКІВ ВИМАГАЄ БЕЗУПИННОЇ УВАГИ

В пресі знову появилися вісті про потребу лібералізувати закон про допущення скитальників. Про цю справу пишеться доволі часто, одначе показується, що „лібералізування" може мати різнородне значення. Один хоче, щоб закон поширити на більше число імігрантів зі скитальщини, інший, щоб дати одним першенство в загальному числі, а ще дехто, щоб загалом не було ніякої різниці і щоб усіх трактувати однаково.

Звісно, що новосхвалений закон передбачує допущення лише 205,000 нових імігрантів з так званих „діпістів". Під такою назвою треба розуміти людей, які опинилися на еміграції перед 22 грудня 1945 р. Хто прийшов сюди пізніше, такий не має законної підстави бути допущеним до Америки. Одначе й не всіх „діпістів" можна буде допустити, бо їх є далеко більше число, ніж навіть те, що його подав президент у своєму первісному домаганні на допущення 400,000 скитальників.

Ніщо дивного, що різні групи в Америці почали домагатися поширення квоти вже після ухвалення обмеження числа нових імігрантів до 205,000. Думали, що надзвичайна сесія конгресу щось в цій справі вдіє, коли не лише президент Труман, але й кандидат Республиканської партії Дюї заявився за таке поширення. Як ці бажання не увінчалися успіхом, тоді несподівано появилося домагання зробити у квоті 205,000 таку зміну, щоби до неї можна було зарахувати жидів, які втікли з Польщі вже після згаданого дня.

Та навіть і так, як воно є тепер, не знати, як буде наладнана справа. Уґо Карусі, новоіменований комісар для перевезення нових імігрантів, оприлюднив перед покінченням надзвичайної сесії конгресу, що ледви 40,000 усіх імігрантів зможе дістатися до Злучених Держав першого року тому, що конгрес не призначив належної суми гроша на виконання закону. Він зголосив домагання ухвалити дальших два мільйони. Надзвичайна сесія конгресу цеї справи не полагодила, отже не знати, скільки нових імігрантів на ділі виїде.

З натиску, який переводять на конгрес різні групи, можна прийти до висновку, що є якась сила, яка хоче припинити виконання закону аж до того часу, доки не можна буде перевести закон, щоб допустити й тих втікачів, які вийшли на еміграцію з Польщі після 22 грудня 1945 р. Ніхто не є противний, щоби допустити всіх скитальників, але старання, щоб обмежити теперішню квоту доки не буде ухвалена нова, не є доброю розвязкою справи. Всіх імігрантів не можна буде спровадити нараз, отже треба всіми силами старатися дістати в Америку те число, яке тепер можна дістати, а опісля робити старання для поширення квоти.

Коли замісць помагати одні одним в нещасті, деякі групи почнуть спиняти приїзд таких, що вже можуть їхати, то це загальній іміграції не тільки не поможе, але й пошкодить. „До двох років не буде кого спроваджувати до Америки" казав наш представник в американській зоні в Німеччині, коли недавно гостював в Америці. Це вказівка, що мають робити українці в Америці. Треба скріпити свої впливи через порозуміння з іншими групами в Америці і разом пробувати робити старання в уряді, щоби перевести тепер назначену квоту. Коли зійдеться новий конгрес, тоді треба буде робити старання за поширення квоти. До наступного конгресу не далеко і це треба мати на увазі.

СПРАВА ЦІЛОЇ ГРОМАДИ

Теперішня кампанія Українського Народного Союзу за збільшення кількости його членів до 50,000, могла б на перший погляд здаватися виключно „бизнесовою" справою самого УНСоюзу та його центрального і відділових урядів. Але на ділі, ця кампанія має далеко більше і загально-громадське значення. Пригляньмося тільки коротко і тільки найголовнішим загально-громадським справам і користям з кампанії УНСоюзу.

Першусього, УНСоюз до тої міри зв'язаний з цілим нашим громадським життям, а це життя з ним, що їх не можливо було б відділити без великої шкоди для обох. Немає бо ділянки нашого громадського життя, в якій УНСоюз не брав би посередньо, чи безпосередньо рішальної участи, як теж з другого боку не має громадської події, яка в будьякій мірі не находила б свого відгуку та відповідної реакції в „чисто" Союзових справах. Ця пов'язаність диктується головно фактом, що УНСоюз об'єднує в собі найсвідоміший американсько-український актив, що надає тону цілому нашому громадському життю в усіх його прошарках і ділянках.

У висліді, кампанія УНСоюзу за новими членами, ведена величезним союзовим апаратом, є рівночасно кампанією в багатьох інших і загально-громадських справах. Насамперед, вона у великій мірі активізує нашу громаду та заставляє її думати не тільки про Союз, але й про всі інші справи. В тягу кампанії відбудося багато зборів та нарад союзових відділів і на всіх них заторкувано не тільки справу приєднування нових членів до Союзу, але й всі інші важливі громадські справи, як загального, так і місцевого порядку. Власне, під час цих зборів піднесено і вирішено не одну справу, яка матиме велике значення в дальшому розвитку і праці поодиноких громад.

Кампанія за новими членами до Союзу є теж рівночасно кампанією за поширення свідомости нашого загалу та познайомлення його не тільки зі союзовими, але й загально-громадськими справами і потребами. Організатор УНСоюзу, його урядники і члени, намагаючись зорганізувати нових членів, мусять їм роз'яснювати завдання Союзу, виконану ним досі роботу та його потреби на майбутнє. Все це до тої міри зв'язане зі загально - громадськими справами, що власне вони є головним предметом розмов та роз'яснювань. Організатори нових членів УНСоюзу заносили тим самим нашу американсько-українську ідею і свідомість в найдальші закутини і там, де їх не занесла б ані газета, ані жоден інший засіб публичної інформації. Сміло можна б сказати, що організатори нових членів до Союзу були і є рівночасно апостолами нашого загального американсько-українського життя.

Вкінці, чи не найважливішим аргументом в цих міркуваннях буде, що кожний новоздобутий член УНСоюзу є рівночасно новим активним членом нашої громади, її робітником та її опорою.

Тим самим і ціла кампанія УНСоюзу за новими членами повинна б стати не тільки справою Союзу, але й цілої нашої громади.

Ще коротко про саму кампанію, яка — як відомо, — повинна б закінчитися за півтора місяця, зкінцем вересня. З приготованого вже до відділових урядників листа головного секретаря УНСоюзу, Д. Галичина, довідуємося, що з днем 15-го серпня до наміченого кампанією „круглого" числа 50,000 бракувало ще тільки 120 членів. Значить, можна сподіватися, що до кінця кампанії буде теж досягнена її ціль. В листі стверджується, що головний уряд УНС, проголошуючи цю кампанію точно рік тому, був переконаний, що як намічена ціль буде протягом одного року досягнена, тоді можна буде сказати справді похвальне слово по адресі союзового загалу. Сьогодні вже майже певне, що цей загал на це похвальне слово собі заслужить.

Але не ввесь загал. Бо з того самого листа довідуємося, що на всіх 465 відділів УНСоюзу є аж 131 відділів, що не придбали ані одного нлена, хоча кожному з них була приділена відповідна квота, в якій бралося до уваги теж всі місцеві обставини і спроможності. З дальших підсумків виходить, що 198 відділи виконали призначену їм квоту частинно, а 140 відділів виконали її вже цілком, або перевиконали.

Хоча кінцева мета кампанії буде досягнена, то факт, що в ній не взяло участи аж 131 відділів, отже 28%, навіває смутком. Він бо свідчить, що навіть в цій найсвідомішій і найактивнішій організації, якою без сумніву є УНСоюз, є рішучо завеликий відсоток байдужих членів. Півтора місяця часу ділить нас ще тільки від кінцевого проголошення висліду цеї кампанії, що буде теж дзеркалом нашої свідомости та нашої активности. Ці, що досі в кампанії не взяли участи і не причинилися до піднесення нашої громади, ще мають час бодай частинно направити прогаяне та забезпечити собі як уже не одне з перших місць, то бодай одне з останніх та взагалі участь в кампанії. Бо і до цих наших громадських змагань можна б достосувати гасло з недавніх олімпійських ігрищ, в якому головну вагу кладося не так на кінцеву перемогу, як на саме змагання та участь в них. Перемога — це слава і вдовілля, а змагання — це обов'язок. Теж в цьому розумінні кампанію УНСоюзу треба розглядати як справу цілої нашої американсько-української громади, бо й її перемогою буде вислід кампанії.

Микола Чубатий.

МОСКОВСЬКІ РОЗМОВИ

Від кільканадцяти днів ведуться в Москві розмови поміж Кремлем та представниками західних демократичних держав: Злучених Держав, Британії та Франції. Сензації дня, як недалекі президентські вибори, сензаційні переслухання в сенаті та в нищій палаті Конгресу в справі совєтської шпіонажі в Америці дещо відвернули увагу американського громадянства від тих московських розмов, від яких залежить мир чи війна поміж світом опанованим комуністичним Кремлем та поміж світом свобідних народів.

Немає сумніву, що увагу громадянства від московських розмов відвернула таємничість, якою окутані самі розмови. Якщо публична опінія не дістає ніяких відомостей про вислід тих розмов, так їх для громадянства немов немає, хоч ця таємничість ні на один волос не відсуває тої грізної дійсности, що наша країна може несподівано опинитися перед новим світовим пожаром.

Американське громадянство, не бажаючи війни, потішає себе тим, що — мовляв — раз розмови ведуться, так значить, що є добре, бо тоді людині з бизнесовим підходом розуміти, щоби не знати яких різниць не можна було вирівнати дорогою компромісу. Пересічний американський громадянин, непознайомлений з історією та природою Советів, не може собі прямо представити, чому то не можна б й зі Советами дійти до компромісової згоди.

Та, на жаль, так не є. Положення світу нині таке критичне, що проти себе стоять дві непримиримі сили, немов дві релігії, які не можуть зі собою погодитися. По боці червоної Росії панує з одного боку традиційний російський місіянізм накинути світові свою волю та свою московсько - комуністичну цивілізацію. Не йде навіть про різницю поміж двома економічними системами, поміж комунізмом та капіталізмом, бо нині теж в Советах ані соціялізму ані комунізму немає; є тільки один державний капіталізм, що немилосерно гнобить робітника примусовою працею. Йде про нову атеїстичну релігію для світа та неморальну цивілізацію, що її нині несе Кремль світові. Її відкидають теж безкомпромісово всі народи християнської та демократичної цивілізації.

Та Кремль, навіть коли б хотів піти на компроміси, не може піти, бо в Москві панує недовіря до демократичних західних держав та переконання, що вони тільки чекають пригожої хвилини, щоб кинутися на Советів й їх знищити. Таких намірів в демократичних державах заходу абсолютно немає. Вони хотіли б миру та радо, всупереч навіть принятим моральним зобовязанням, залишили б Советів в спокою з їх теперішнім простором сателітів. Одначе, Совети в це не вірять і це недовірря попихає їх до тотальної мобілізації всіх своїх сил в Советах, в державах сателітах та поза сферою їх впливів до остаточної розправи з демократичним світом, який по їх думці мусить бути знищеним.

Спершу большевики, спираючися на свою доктрину про самознищення капіталізму, по другій світовій війні очікували, коли то заломиться Франція, Англія та вкінці сама Америка. Коли ж їх сподівання не справдилися, навпаки, плян Маршала прийшов з допомогою демократичним державам західної Европи, щоб вони економічно відбудовані, могли власними силами протиставитися большевизмови, Кремль устами свого воюючого представника Жданова, здогадного наслідника Сталіна та правдивого диктатора Комінформу, проголосив війну плянові Маршала. Большевики почали тепер повну мобілізацію своїх сил по цілому світі.

Внутрі Советів розпочалися горячкові зброєння, а нова пятирічка поставила собі головне завдання відбудувати воєнний потенціял Советів, занедбуючи потреби населення, що ще досі живе в землянках. Совети розпочали теж зброєння своїх сателітів, перебудовуючи їх економію вповні до потреб своїх воєнних плянів. Саме на цім тлі господарювання Советів на землях ще не прилучених до Советів, а саме на терені Югославії, довело до зудару національних інтересів скомунізованої Югославії та інтересів Советів. Тіто збунтувався проти експлуатації знищеної війною Югославії на користь Росії.

Все ж таки Совети дальше ведуть мобілізацію своїх економічних та військових сил. Відбудовуваному Рурському басейнові, що в часі війни був головним промисловим воєнним доставцем Німеччини, а в майбутності демократичних держав, большевики протиставлять свій „рурський басейн" розбудовуваний тепер горячково на польськім та чеськім Шлеську...

Політично скріпляють большевики дисципліну сателітів, щоб їм знову не повторився такий випадок, як з маршалом Тітом. Доходять вістки, що 23 серпня має відбутися голосування - плебісцит за влучення Румунії в склад Советського Союзу. Немає сумніву, що голосування випало б в користь Советів і Румунія, правлена нині комуністкою Павкер, опиниться скоро на лоні советської родини. За Румунією піде Болгарія, а згодом Угорщина, Польща та Чехословаччина. Держави-сателіти перестануть бути сателітами, а стануть „рівнорядними членами" Советського Союзу, такими „рівнорядними," як ним є нині Україна.

Та большевики переводять мобілізацію своїх сил не тільки на своїм західнім пограниччі, але також на Далекому Сході. Завдяки неосторожній політиці през. Рузвелта, що без потреби втягнув Советів до війни проти розгромленої вже Японії, большевики не тільки що всадовилися в Манджурії, але також щораз сильніше натискають на Китай, який нині находиться в смертельній загрозі комунізму. Ще рік тому сили національного та комуністичного Китаю стояли у відношенні 3:1, а нині вже тільки 2:1. А що буде за дальший рік? Рівночасно большевики через свою пяту колону пхаються до Бурми, залишеної англійцями, викликують повстання в англійських посілостях на Маляях та бешкетують в Індонезії. Дунайська конференція є прикладом, як брутально потраплять Совети поводитися в терені, де вони стали сильною ногою.

Консолідаційну працю Кремля доповняє московський патріярх, який вже практично підпорядкував москосвському центрові всі православні церкви держав-сателітів, знищив організацію Українсько-Католицької Церкви, а тепер переводить ліквідацію румунської греко-католицької церкви, визнавцями якої були румуни Семигороду. Консолідація церковного московського центру переходить вже межі Советів та держав сателітів. Недавно донесла преса, що московський патріярх увійшов в порозуміння з так званими християнами св. Томи, себто християнами в Індії та узалежнив їх від свого московського центру.

(Докінчення на стор. 3-тій)

ІВАН КРАВЧЕНКО. Авторські права застережені.

ЧОРНИЙ ВОРОН

(ПРАВДА ПРО СССР)

Всім мученикам і незчисленним жертвам комунізму — присвячую. Автор.

18)

Дякує селянин за добру пораду і, начеб то злодій вночі, він зі своєю родиною простує до Якимової хати.

А „сердобольний" повернувся до своїх товаришів і докладує:

Все в порядку!

Неподинокі випадки, коли ліквідація „куркуля, як кляси" провадилась таким чином:

Двоє-троє санок, запряжених найкращими кіньми зліквідованих „як клас", переповнені членами бандитської зграї з „Червоної мітли", не заїжджають, а буквально влітають в двір чергового об'єкту до зліквідування. Зліквідовують всю родину на санки і під посиленою охороною вивозять в поле, за 5-10 кілометрів від села, викидають всю родину в голому степу прямо на сніг, з погрозою, що коли будьхто спробує повернутися в село, то він буде негайно розстріляний. Круто повертаються санки і зі свистом, реготом і криком летять в село на випередки.

Що ж робити отим нещасним жертвам, мученикам, викинутим в поле на загибель? Адже ж по всіх селах навкруги робиться те ж саме і по всіх селах діє розпорядження „влади робітників і селян", котре забороняє приймати зліквідованих.

І вмиваються гіркими сльозами розгублені, безпорадні жертви комунізму, геніяльного людоїда Сталіна.

Кружляють степами мученики, на ходу збираючи бур'ян, що де не де чорніє на снігу. Назбиравши його небагато, розпалюють вогонь і гріються до ночі...

Плачуть голодні дітки, плачуть старі і жінки. Міцно стискають кулаки: голова родини і його дорослі сини. Руки мимо волі щось даремно шукають в кишенях...

Ніч. Як тіні привиду, як злодії, безшумно і тихо пливуть, прямують знаним шляхом в сусіднє село, до може ще не зліквідованого приятеля, який може пустить хоч погрітись дітей...

Остаточна ліквідація „куркуля, як кляси", здебільш провадилась таким чином: голів родин заарештовували і спроводжували до переповнених в'язниць. Допити, катування розстріл.

Рештку мучеників заслоно в Вологду, Котлас, Таймир, Чукотку, Колиму і т.д. І коли голова родини засилався, скажімо, в Колиму, то його родина засилалась в Вологду, тобто на відстань одне від одного приблизно 5-6 тисяч кілометрів.

Коли хто-небудь і виживав на засланні, то вони здебільш, вже не бачили один одного.

Було і таке зліквідування селян:

Українська станиця Полтавська біля Азовського моря, на Кубані, нараховувала 18,000 населення. Це були нащадки славних Січовиків з Січі-Запорозької.

Тоді, коли Московська загрябницька навала руйнувала твердиню України — Запорожську Січ, безліч січовиків полягало смертю лицарів в спробах відстояти Січ, — відстояти Україну. Решта лицарів відступала і гуртувалась на вільних, незаселених просторах Кубані, куди ще московська ненажерлива потвора не досягла своєю пасткою.

Запорожці, маючи величезний досвід в боротьбі проти загарбників Сходу, Півдня, Заходу і Півночі, дуже добре, розуміли, що тільки у скупченю, в єднанні; — сила, і тому вони гуртувались у величезні курені-станиці, мріючи про те, що незабаром вони Москвою відплатять за Запорожську Січ.

Станиця Полтавська була одною з перших таких поселень січовиків. Славні нащадки січовиків в пропаганді майбутнього щасливого життя — в колгоспі передбачали вже знане їм кріпацьке життя-панщину і тому в 1930 році одноголосно заявили агітаторам з центру, що жоден зі станичників не піде до колгоспу.

Тоді, вже досвідчені в будуванні „добровільних" вступів до колгоспу, бандити з „центру" наклали на станицю жахливу цифру зиску зерном і м'ясом.

Станиця відмовилась виповнити той зиск, бо коли б вона його виповнила, то в неї не залишилося б ні худоби ні зерняти.

З „центру" надіслали карну експедицію, яка повинна була на місці знайти „головарів" — „бунтарів" і зліквідувати їх.

Та карна експедиція складалась з Чекістів і міліції в кількости приблизно 200 озброєних бандитів.

Коли вони дістались в станицю, то негайно скликали загальні збори станичників і зажадали видачі „бунтарів", або виконання зиску.

На перед зборів, просто перед лицем карателів, стала грізна постать ще кріпкого, як дуб, 90-річного діда Семена Довбні.

Його довга біла-вибілена борода, також волосся і сірі суворі очі, оточені двома білими півколами з верху, нагадували щось давно-давно бачене - знайоме, патріярхальне.

Легкий вітрець плутався в білому волоссі дідової голови і наче б то жартуючи раз від разу, скидав пасмо волосся на дідове чоло.

Вся постать діда Семена була жертвенна: за правду, за громаду, за її життєві інтереси.

Він кинув орлиним оком на карателів, поволі піднявся на стіл-трибуну, повернувся лицем до багатотисячної маси, яка нагадувала собою морські хвилі під час шаленого вітру, ті хвилі, котрі котились величезними валами і шуміли-шуміли...

Величним рухом правої руки він, наче б то чародій, в одну мить приципнив вітер на морі і втихомирив розбурхані хвилі.

(Дальше буде).

ЛОМЛЯТЬ ЛОМАКІНА

Навряд, чи є сьогодні в світі яка людина, що хотіла б бути в шкірі советського генерального консуля в Ню Йорку, Я. М. Ломакіна. Це ж він сам найкраще знає, що його жде за ввесь цей безприкладний скандал, що він його наварив своєю інтервенцією в утечі советських учителів Самаріних і Косенкіни. Ломакін вже без сумніву зломаний, його зломана доля вже перерішена і є ще тільки проблемою часу. Звичайно, він ще держить її за кінчик хвоста, але навряд, чи є в його зломаній душі „хватить" ще сили зловити її теж за ноги. А міг би. Під цим оглядом на увагу заслуговують надруковані в нюйорському „Новому Русскому Слові" відкриті листи до цего зломаного Ломакіна. Н. Нікіфоров в числі цеї газети з 14-го серпня пише йому:

„Товариш Ломакін, я розумію ваш душевний настрій і паніку. Жили ви спокійно, без історій, ви переглядали пашпорти, ходили на прийняття та проголошували тости за любимого вождя. Гарна це була посада: генеральний консуль в Ню Йорку.

Товариш Ломакін, ви самі все попсували. Правду має ваша жінка, як вона вам дорікає: „І навіщо ти, Яша, заплутався в цю історію. Ну, втікла ця Косенкіна і Самаріни. А тобі що? Хай МВД відповідає. Я тобі завжди говорила, що тебе знищить темперамент..."

І темперамент знищив. І раніше від вас втікали люди. Втік Кравченко, втік Гузенко. І нічого, проминуло. Пройшло б і цим разом, якщоб ви не були зорганізували наліту на Толстовську фарму.

І навіщо було видумувати ту детективну історію з [illegible]нуючими Львом Кастелло і доктором Тжицьким? І навіщо було обвинувачувати найтихішого М. В. Зензінова, що він проходжується по Риверсайд Драйві зі шприцою в кишені і тільки виглядає, кого б йому кіднепнути? Таку непутящу історію викинули б в будьякому детективному журнальчику. Ви краще спитали б, як ваші парижські колеги організували схоплення генералів Кутєпова і Мілера. Там була чиста робота, а тут що? Сором, Ломакін, аж вуха в'януть.

Бог з ним, зі Самаріним... Але з Косенкіною вийшло цілком погано. Відбили ви її в білогвардійських бандитів, виволікли із осиного гнізда і привезли в консулят та оточили советською любов'ю і увагою. І от на всю вашу любов і ласкавість Оксана Степанівна відповіла чорною невдячністю та кинулась з вікна третього поверху.

Але, жарт на бік, Ломакін. Не добра це історія і в Москві вас за неї по головці не погладять.

Не доглянув? Де сам був? Що робив Чепурних? Навіщо енкаведисти залишили її саму та дозволили відкрити вікно?

Ну, яку відповідь ви дасьте на всі ці запитання, Ломакін? Пропадете ви оба з Панюшкіним, пропадите за пушку табаки.

Дозвольте дати вам пораду, молодий чоловіче. Зайдіть в редакцію Н. Р. Слова, або до Зензінова, або ще краще прямо до А. Л. Толстої. Можливо, в неї на фармі найдеться для вас місце і робота. Бо пора вам, Ломакін, переходити до неповоротців" — кінчить свої сердечні поради Нікіфоров.

На цю саму тему і з такими самими порадами виступили й інші російські американці. Бідний, зломаний Ломакін.

У нас є ще окремий подібний сентімент до Зота Чепурніха та д-р Ніни Ларченко, теж з того самого консуляту. Обоє вони — як можна б здогадуватись по прізвищах — могли б належати до „хахлів" та опинитися в советському представництві завдяки будьякому припадкові. Але що їм там не довго доведеться загрівати місце, про це могла б їх переконати сумна доля всіх інших українців, яким теж подібне „щастя" усміхалося. Крім того, українські прізвища досі вже здобули собі монополь на „вибір свободи", як тільки трапиться нагода. Кравченко, Гузенко і в останньому Оксана Косенкіна можуть бути прикладом. Піти їхніми слідами—це тільки прислуга та обов'язок у відношенні до свого народу та до всього людства.

МОСКОВСЬКІ РОЗМОВИ

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Окреме місце займає організування Москвою пятої комуністичної колони таки внутрі демократичних держав. Недавне обвинувачення проти 12 провідних комуністів, видане Великою Лавою Присяглих Суддів в Ню Йорку та конгресові переслухання у Вашингтоні дають тільки доказ як комуністичний рак просякає здорове американське демократичне громадянство, неприготоване на боротьбу з політичними злочинцями та зрадниками Америки. Акція кандидата на президента Волеса є повчаючим доказом, як наївність та непоінформованість ліберальних американців стає на услугах комуністичних злочинців внутрі самої Америки.

Засісти до розмов з большевиками в Москві заставила західні держави блокада Берліна та охота большевиків викинути їх з Берліна, щоб проголосити нового сателіта Москви.

Поділ Европи та поділ світу є довершеним фактом та мабуть ніякі розмови не в силі відвернути нової катастрофи, що нависла над світом. Вислід московських розмов може тільки тоді принести успіх, коли б у большевиків була добра воля піти на компроміси не тільки в справі Берліна і Німеччини, але в справі цілого світу. Компроміс большевики представляють собі так, щоб демократичні держави позволили Советам скомунізувати калічив Німеччини, як самі при невтральній поставі західних держав скомунізовано Румунію, Польщу, Болгарію та Югославію.

Советські фрази, про їх бажання створити одноцілу Німеччину, це звичайна облуда, бо ж ніхто так основно не покалічив Німечини, як самі большевики. Большевикам йде в московських розмовах про це, щоби західні держави погодилися на таку Німеччину, яку буде можна якнайлегше скомунізувати. Якщо це пощастило б їм в Німеччині, тоді пощастило б їм теж у Франції та Італії. А за Европою, згодом прийшла б на чергу Америка.

Немає сумніву, що московські розмови це щира проба з боку західних держав дійти до правдивого замирення. Одначе добра воля одної сторони не вистачає, тому й надія на розвязку світової кризи невелика. Стоїмо перед конечністю, якої нам мабуть не минути. Московські розмови тільки вияснять дійсне положення та дадуть нам відповідь на це, чи збройний зудар прийде в найблищих місяцях, чи Совети неприготовані ще будуть відтягати вибух конфлікту дрібними уступками до кращого для них часу.

ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Як їх подають советські джерела).

ПОЧАЛИ „ДБАТИ" ЗА ТРУДЯЩИХ.

Большевики хваляться тим, що завдяки грошовій реформі, скасуванню карток, зменшенню цін на товари і т.д., їм пощастило ніби „поліпшити" побутовий і матеріяльний стан робітників. В житті це виглядає інакше. На шахтах Донбасу, в Юзівському районі, напр., як правило шахтарям не виплачують своєчасно платні, не видають спецодягу і мила. У Кадіївському районі, бідному на воду, не підвозять бочками води для варення їжі, для прання білизни. Не говоримо про помешкання для робітників, бо їх бракувало 30 років тому, а після війни стало ще гірше. А Хрущов хвалиться, що плянує будувати „палаци" для шахтарів. Говорячи про те, большевицькі газети, між іншим, згадують про велику плинність робочої сили на Донбасі, про низьку продуктивність і т.д. Очевидно, нічого не змінилось проти того, як було 10 років тому. Большевики розуміють це і загрожують комуністам на шахтах судом за бездушне ставлення до робітників.

•

Дургий тур нагород для селян по окремих областях України за високі врожаї пшениці, виконання продподатку подають советські газети. Здебільшого роздають звання „героя соц. праці" з одночасною нагородою орденом Леніна і золотою медалю „серп і молот".

•

Населення ремонтує школи на селах, бо сільради, повітові і обласні виконкоми не можуть нічого зробити. Як подають советські газети, селяни Київської, Житомирської, Кам'янець-Подільської та інших областей України взяли ініціятиву в свої руки, щоб своєчасно відремонтувати школи, помешкання для вчителів, підвести паливо і т.д.

•

Нове технічне устаткування для металюргійних заводів, за браком імпорту, почали виробляти українські заводи Дебальцевський і Дніпропетровський „Правда". Останній виготував т. зв. вагонопрокидувач для Запорізького коксохемічного заводу. Це має особливе значення для вантаження вугілля і коксу. Дебальцевський завод виготував оригінальний 25-тонний кран, а також спеціяльну машину конструдції інж. Дмитренка для замазування задніх стін мартенівських печей на ходу.

Рада міністрів УССР і ЦК КП(б)У, цього року приділяють виключну увагу сільському господарству. Тепер вони склали плян сінокошення і силосування кормів для худоби для всієї України, кожній області дали завдання, практичні вказівки з такими подробицями, як встановлення пересічного завдання для сінокосарки і сінорізки. Запропоновано провести сінокіс протягом 4-8 днів.

•

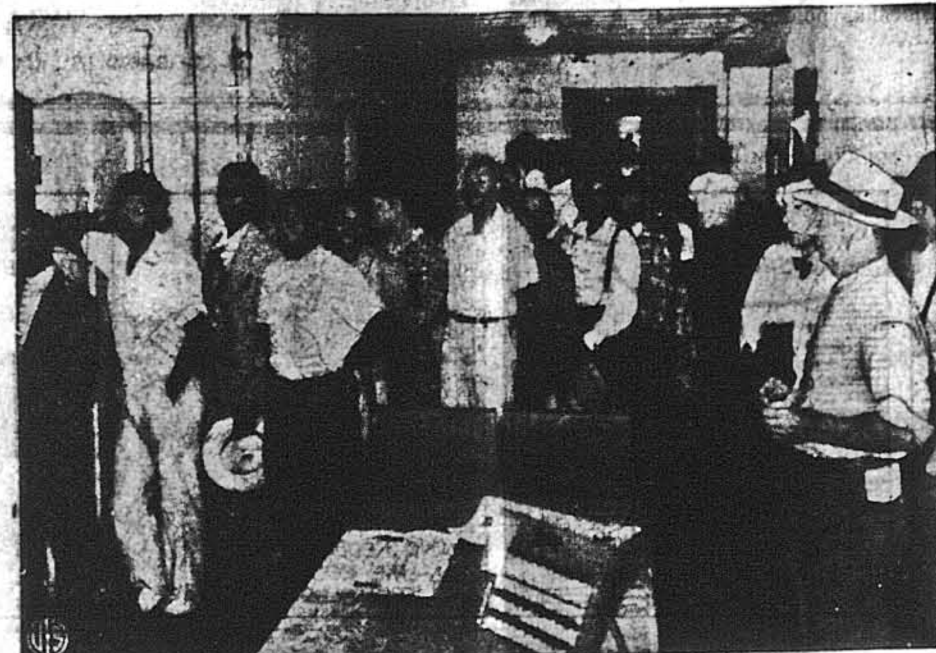
Знову цехи широкого вжитку, що виробляють різні речі домашнього і громадського вжитку, утворено на заводах союзного й республіканського маштабу. Хоч на Україні є місцеві і навіть республіканські заводи, що виробляють такі речі, як сокири, цвяхи, напильники, долота і т.д., але селянинові дістати такі речі неможливо. Тому уряд зобов'язав усі заводи виробляти з покидьків речі ширвжитку і поширювати їх через кооперацію. Але більші заводи не хочуть цим займатися, бо не мають на це ні часу, ні людей. Як повідомляє газета „Правда", Одеські заводи позакривали такі цехи ширвжитку і заявили, що їм ніколи „займатися зубними щітками, мундштуками".

•

На нараді працівників місцевої промисловости в Києві виявилось, що в 1947 р. виготовлено за офіційними даними понад плян різної продукції на 16 млн. руб. За 4 місяці ц. р. місцева промисловість дала продукції всього на 15 млн. руб. Як виявляється, промисловість не виконує плянів багатьох виробів, через що населення не має потрібних у господарстві й домашньому побуті речей. Основна причина — погане плянування, недостача сировини і палива, брак робочої сили. Як водиться в СССР, працівники прийняли на себе відповідні зобов'язання і написали листа до „батька" Сталіна, поклявшись дотерміново виконати виробничий плян цього року, дати понад плян продукції на 50 млн. руб. і здешевити продукцію на 16%.

•

Бурякозбиральний район виготовив дніпропетровський сільсько-господарський машинобудівельний завод за конструкцією інж. Павлова і Герасимова. Ця машина викопує буряк, очищує його від землі і гички й за 10 год. праці викопує буряк на площі 1 — 1,4 га. Ще цього року завод має виготовити понад 1,000 комбайнів.

НІГРИ ГОЛОСУЮТЬ ПЕРШИЙ РАЗ. — Виборці — нігри, перший раз від часу Реконструкції (після Громадянської Війни в Америці), пішли до голосування в стейті Савт Каролайна дня 11 серпня. Це сталося після того, як Верховний Суд вирішив, що їм не можна відбирати права голосування. Цю картину знято в місті Чарлстон. Не було ніяких забурень під час реєстрування,

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МІСТО НЮ ЙОРК.

Річні збори Жіночої Секції З. У. А. Д. К.

Дня 16. червня 1948 р. відбулось річні збори Жіночої Секції З. У. А. Д. К. Хоч в останніх часах дещо замало писалось про працю Жіночої Секції при пакуванні одіжи для скитальників, проте така праця велася хоч в менших розмірах, як було це першого року по одворенні дороги до Европи. На зборах явились численно і нові імігранти, які спільно і дуже річево дискутували працю Жіночої Секції.

Зборами проводила пані Марія Головей, а секретарювала п-а Марія Бойчук — обі нові імігрантки. Обширний звіт за повні два роки праці здала голова Жіночої Секції Іванна Бенцал. „Наша праця при збиранні і висилці убрання на скитальщину була і є так довго актуальною, як довго на скитальщині є наші люди" — говорила пані голова — „не сміємо занехати цеї праці, будучи свідомими, що по чужих краях Европи тиняються наші люди голі і босі".

Дальше пані Бенцал відчитала точний звіт в цифрах, скільки і чого вислала Жіноча Секція нашим скитальникам а це: 150 бейлів убрання (бейл є мішок ваги 150—200 фунтів). До українських комітетів в Европі 393 пачок, а на імена приватних осіб (одна пачка 10—20 ф. ваги) 589 пар черевиків (мужеських, жіночих і дитячих) 25 пачок Каре. Пропорціонально до запотребувань наших скитальників ці посилки є незначні, але треба поставити їх перед очі громадянства, хай воно саме осудить, чи неможливо було нам американським українцям спромогтись на більше бейлів і пачок як згадано повище. При кінці свойого звіту голова подякувала всім жінкам і урядницям за їх кооперацію і солідарність, яку вони її впродовж того часу оказали.

Після тог дві містоголови, а це М. Демидчук і Е. Ликтей, здали свої короткі звіти, заявляючи, що помагали голові по своїм силам. За секретарку Марію Близнак, яка з причини недуги була неприсутна, сказала кілька слів голова, що присутні приняли до відома. Касієрка Анна Бодак відчитала всі приходи і розходи Жіночої Секції за останні два роки, а Катерина Пелешок здала звіт зі Щедрого Вечера який то влаштувала Жіноча Секція, а з якого дохід вислано до З. У. А. Д. К. в Филаделфії. Зі звіту касієрки присутні довідались, що Жіноча Секція при своїх скупих засобах уділила помочі новим імігрантам, які до неї зверталися і в часі зборів в касі осталося понад $100 готівки. Після звітів Анета Кмець в імені контрольної комісії поставила внесок довіря всім урядницям, а присутні нагородили їх оплесками.

До нового уряду ввійшли слідуючі: Іванна Бенцал, голова; Марія Демидчук, 1-ша м. голова; Ева Ликтей, 2-га м. голова; Марія Кузів, секретарка; Анна Бодак, касієрка; до контролі ввійшли: Анета Кмець, П. Пелешок Дарія Кульчицька.

Після вибору уряду розвелась ширша дискусія на тему дальшої праці. Предсідниця зборів п-ні Головей подала до відома що нові імігрантки зорганізували новий відділ Союза Українок і як звичайно в початках мають різні труднощі фінансового характеру. Щоб піддержати цей новий відділ СУА, одна з присутних піддала думку влаштування бінго-парті, що присутні з задовіллям одобрили. Дальше велась виміна думок між старшими і новими імігрантками та всі вони зводились до одної точки, а це до повної співпраці на всіх ділянках нашого громадянського життя. На кінці вибрано підписану як делегатку на Український Жіночий Конгрес.

Треба зазначити, що ці збори були одні з нечисленних жіночих нарад в Ню Йорку, з яких всі ми розходились з душевним задоволенням. Дай Боже, щоб розпочата спільна праця на цих зборах увінчалась повним успіхом і вийшла на користь моральну і матеріяльну нашій старій і новій іміграції.

Марія Демидчук.

Спис Книжок

що їх ще можна дістати у КНИГАРНІ „СВОБОДИ"

(Продовження).

Книжки, поміщені в цім ціннику, є по кілька примірників. Тому хто скорше замовить, то ще може дістане.

ІСТОРИЧНІ, СЕНЗАЦІЙНІ Й ВОЄННІ ОПОВІДАННЯ.

Жах. Збірка оповідань Бандурист	$ .10
Жителі Марса, Вол. Гериновича	$ .10
Життя, зарібки, організації і т. п. в Злучених Державах	$ .15
Жінка і її значіння в суспільнім життю. — Сільський хірург (3 ілюстрації). — Смерть отамана. — Дурень. — Дні нашої слави і недолі	$ .15
Залісся, повість Осипа Маковея, друге справлене видання, брош.	$1.00
Замітки про сільське господарство, Вол. Нікольського	$ .35
Записна книжка, оповідання В. Винниченка	$ .10
Запорожці, казка Івана Нечуя-Левицького	$ .20
Збірничок найкращих церковних пісень	$ .15
З Великих Днів, О. Кобець	$ .10
Завдання нової школи, написав д-р Густав Вінекен	$ .10
За вольности України, Яр. Весоловський	$ .10
Збірка „Вільного Слова" за 1-ший рік видання, в полотні, 1916 року	$ .10
Збірка оповідань для української молодіжи	$ .40
Збірка повісток	$ .10
Збірник народних пісень і дум, брош. 50 ц. опр.	$ .75
З Дніпра на Дунай, оповідання для юнацтва з часів скасування Запорозької Січі, А. Кащенка, 3-те видання	$ .40
З життя первісного чоловіка, про життя первісних і сучасних дикунів	$ .35
З журбою радість обнялась, збірка віршів О. Олеся	$ .60
З культурного життя України, написав д-р Зенон Кузеля	$ .10
З минулого, від гетьмана до Директорії. В. Андрієвський, бр.	$1.00
З минулого (1917 рік на Полтавщині). В. Андрієвський, брош.	$ .50
Знак чотирох, дитективний роман, нап. Конан Дойл	$ .75
Крушельницький А.: Змагання. Повість. Брош.	$1.00
Мельник-Матвіїв Микола: За рідне гніздо	$ .25
Островський В.: За грошем. Оповідання	$ .30
Филипчак І.; За Сян. Іст. оповідання, 2 томи	$ .40
Опільський Юліян: Золотий лев. Оповідання	$ .30
Чайковський М.: За силу сонця. Фант. оповідання. Опр.	$1.25
Франко Іван: З вершин і низин, збірник поетичних творів Івана Франка. В додатку „Зівяле листя" й „Великі роковини". У біографічнім нарисі Івана Франка (написав Василь Верниволя) є 14 ілюстрацій. В оправі	$3.25
Зоольогія для вищих початкових шкіл та гімназій з багатьома малюнками та барвними таблицями, нап. д-р Іван Раковський, брош. 50 ц., опр.	$1.00
З фільософії політики, написав д-р А. Крістензен, пер. М. Лозинський	$ .65
Іван Дурак та інші оповідання, гр. Л. Толстоя	$ .25
Іван Франко (з портретом). Д-р М. Лозинський	$ .25
Іван Франко, біографічно-літературний нарис	$ .20
Іван Коновченко і інші оповідання	$ .20
Із звірячого царства, перша сотня найкращих казок. Зібрав В. Держирука	$ .20
Ілюстроване українське письменство в життєписах, д-р М. Пачовський	$ .35
Інститутка, оповідання Марка Вовчка	$ .20
Історія Греції та Риму для школи й самонауки. з 46 малюнками й 3 картами, написав М. О. Ковалевський	$ .65
Історія Московщини до Петра Великого	$ .40
Історія о золотокрилім лицарю	$ .10
Історія заложення Злучених Держав Америки. — Самсон. — До тих, що сміються з пяної людини. — Як Сніжка щось по ночи водило і що то було (1 ілюстрація). — Бог на землі (індійська казма). — Свати. — Дні нашої слави і недолі	$ .15
Юліян Тарнович: Ілюстрована Історія Лемківщини	$1.00
Антонович Б.: Коротка історія Козаччини з ілюстраціями і картою України. Брош.	$ .65
Дудко Ф.: Краса життя. Оповідання	$ .20
Г. Хоткевич: Камінна Душа, повість, брош.	$1.50
Лотоцький А: Кужіль і веч. Істор. повість з кінця 15 і поч. 16 віку	$ .80
Нечуй Іван: Кайдашева сім'я. Повість. Опр.	$1.25
Самчук У.: Волинь. Том I. Куди тече та річка. Брош.	$1.50
„Каменярі", журнал Студентського Кружка при Інституті ім. Петра могили в Сасакатуні, за рік 1919	$ .75
Казки братів Грімма, з переднім словом, портретом автора і малюнками в тексті	$ .20
Казки братів Гріммів в чотирох томах з 180 малюнками, том I	$ .60
Казки Вільгельма Гауффа, з 86-ма малюнками, части I (6 казок)	$ .60
Казки Вільгельма Гауффа, з 62-ма малюнками, частина II (5 казок)	$ .60
Казки про циганів	$ .10
Казки Бехштайна, ч. 1	$ .50
Казки Бехштайна, ч. 2	$ .50
Казки Гауфа, опр.	$1.00
Кармелюк, Невільничка, народні оповідання Марка Вовчка	$ .20
Кльод Ґе і інші оповідання	$ .20
Кляса проти кляси, Л. Мартова	$ .10
Князь і Жебрак, знаменита повість америк. гумориста М. Твейна	$ .50
Кобза та Кобзарі, В. Ємець	$ .35
Козацька пімста, оповідання з козацької старовини, А. Чайковського, друге видання	$ .40
Коли зійшло сонце, оповідання з 2,000 року, П. Крата	$ .30
Контрасти, нарис, В. Винниченка	$ .10
Короткий огляд українського письменства від 11-го до 18-го століття, Ост. Макарушки	$ .30
Короткий підручник до науки німецької мови	$ .15
Кость Гордієнко-Головко, останній лицар Запорожа, історичне оповідання А. Кащенка, видання 3-те	$ .20
Кровавий шлях (Шерльок Голмс), в 2-ох частях, К. Дойла	$ .60
Кудеяр, історича хроніка в трьох частях, Миколи Костомарова	$1.25
Кузь та Грицунь, оповідання В. Винниченка	$ .10
Культура, національність та асиміляція, П. Понятенка	$ .30
Літературні характеристики українських письменників, Івана Фран-	
Лист з пекла й інші оповідання	$ .25
Лист шинкаря до Люципера і відповідь. — Про алькоголь	$ .10
ка (поезія), нап. Антін Крушельницький, опр.	$1.50
Людина (опис будови людського тіла для шкіл та самоосвіти, з багатьома малюнками і барвною таблицею, нап. д-р І. Раковський	$ .25
Людоїди й інші оповідання, Степана Костіва	$ .25
Свидницький А.: Люборацькі. Сімейна хроніка. Опр.	$1.50
Ю. Федькович: Люба-Згуба, повість, опр.	$ .35
Франко Іван: Лис Микита.	$ .50
Мала Історія України, написав І. К.	$ .15
Монольоги. Книжочка ч. 1 — 20 ц., ч. 2 — 20 ц., ч. 3 — 20 ц., ч. 4 — 20 ц. Разом всі 4 книжочки за	$ .75
Марта Борецька, історичне оповідання	$ .25
1. Мисия, 2. Краса, оповідання А. Чехова	$ .10

Замовлення і належитість слати на адресу:

Svoboda

81-83 Grand Street, (P. O. Box 346) Jersey City 3, N. J.

(У Канади треба платити тільки американською валютою).

У КРИВОМУ ДЗЕРКАЛІ

Скиталець Солонинка вітає Скитальський Говермент

Дужем сі втішив, якем вичитав у казеті, жи наші люди в Европі зійшлисі вже раз до купи і вибрали свій говермент. То йно прикро, жи то мусіло взєти аж три роки, заки їм пришов розум зробити тоту злуку до купи. А то є як сонце ясно, жи то була перша річ, шо вже давно тра було зробити, бо шо варта нарід жи як та отара овец без чабана?...

Дуже страх іно маю ци той ґоверман витримає довго з нашими людьми і сі ни скине з того ґоверманства. Бо то з нашими людьми дуже тяжка справа, як нима бука.

Троха тиж потирпаю, жиби сі ті ґовермани між собов не розсварили і не сперли на чімось, бо то такой був би аус.

Жаль також маю до панів монаркістів за теє, жи вони тиж не пристали до того ґовервменту. Розумію, жи вони як цісарскі діти хтіли би дуже цісара. І я за цісарем з діда прадіда, бо нима то як за Австрії було.

Але то енча річ чогось хтіти, а енча розуміти світови лад. Дивно мині йно, жи то я простий хлоп тото розумію, а ті пани шос якби в тімя биті.

Як би ми кажіт виглядали, як би си нині маніґранти вибрали цісарського говермана? Таж такий ґоверман потребує якогось палацу, якихось покоїв, якогось трону, ґвардії — а де то всьо нині взети на скитальщині? Корону то би ше може вимичив у румунського або таліянського екс-цісара, але того решта то навит тамті нї мают.

А такий республіканський ґоверман то сі при чім будь вобійде. У кемпі го десь притулет і сі ніхт ни подивує, бо то рахувати рімність і димукратія, і як простий нарід бідує, то і ґоверман мусить з ним біду клепати.

Хоць як ґоверман має бути ґоверманом, тому сі ґібирує пошанівок від людей і троха якийсь делікатніший пляц, жиби він міг свою роботу робити.

А наш нарід там у кемпах ніц ни знає пошинувати своїх провідних учених людей, а бим сказав ше їх понівиреє.

То дам вам приклад яку я мав з тим практику у нашім кемпі:

Було нас у цимрі десіть. Той пан, жи вам хочу за него розповісти, жи був колись за нашого міністра, еден старший газда, жи був колись за гадуката в Сокалю і сім молодих парубків.

Файний був чоловік той міністер. Видко, жи розумна людина, цалий день то сидів у книжках і письмі. Файні книжки писав, а й про него файно календарі і книжки розповідали.

Єнчий нарід як би мав між собов таку людину, то не знав би де її посадити.

А ним то наш бльоковий найгірші кути витирав. І вся таборова старшина про то знала і ніхт сі ни вобізвав.

Молоді робили в гамериканських магазинах і кухньох, мали всього вбрід, оплачувалисі добре бльоковому і цалими днеми лежели перепрашею до гори животом.

А тому вченому чоловікови мало ни шо другий день приходило робити ордунґ.

Бувало він шос пише, а бльоковий биз двері:

— Пане К., в виходку воду хтось забув спустити...

А за хвилю знов:

— Пане К., у коридорі хтось болота наніс і еден недокурок тра підоймити.

І так цалий Божий день.

То мне такий нераз жиль брав за того чоловіка, жим сам робив за него ордунґ, жиби він міг собі спокійно писати.

І коли си так нинька пригадую ті часи в кемпі і того бувшого українського міністра, жи сі над ним той паскар-бльоковий здівав, то мне страх бере, чи і з теперішними ґоверманами нашими нарід буде вмів обходитися і їх за їх роботу пошанувати...

Бо так як моя прахтика показує, то той нарід слухає і шанує йно того, кого боїтсі, жи дістане від него биз хребет.

А тото вописав
Панько Солонинка.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Тов. „Дністер" в Ню Йорку. — У звіті з посвячення прапорів, поміщеним в „Свободі" з 31. липня зайшла помилка в другому при назві відділу. Має бути відділ 204 У. Н. Союзу, а не 4.

УПРАВИТЕЛЬКА „БІЛОГВАРДІЙСЬКОЇ" ФАРМИ. — Марта Кнутсон, літ 63, народжена в Петербурзі, нагляає господарство фарми Ріда, в повіті Раклєнд, у стейті Ню Йорк. Фарма є власністю фундації ім. Толстоя. Фарма стала славною, коли до неї заїхав советський генеральний консуль під замітом, що на фармі живуть „білоросійські бандити", які схопили дві советські учительські сили, народжені в Росії. Притулком на фармі завідує графиня Александра Толстой, дочка славного письменника Льва Толстоя.

БРАТСТВО УСС

(До другого З'їзду Укр. Січових Стрільців у Регенсбурзі).

19-20 червня ц. р. у Регенсбурзі відбувся другий З'їзд УСС, на який прибуло 78 осіб. Перший день пройшов у ділових нарадах делегатів станиць УСС. На нарадах зачитали звіти отаман Н. Гірняк та його заступник Г. Поритко; з цих звітів видно, що вся діяльність зосередилася насамперед над об'єднанням усіх комбатантів в одну військову сім'ю і це незабаром буде здійснено. Товариство УСС вживає також заходів, щоб відновити й активно розгорнути видавничу діяльність. У статуті Т-ва переведено деякі зміни, між іншим ухвалено нову назву Т-ва, що є тепер „Братство УСС".

Увечорі, в театральній залі Оселі Гангоферзідлюнг, дітвора народньої школи ім. Мтр. А. Шептицького влаштувала „вечір пісні й танку" на честь УСС та їх родин.

Наступний день був присвячений врочистій частині З'їзду. У церкві було відправлено службу Божу, а по ній панахиду по полеглих у боях за волю України. В 4-тій годині пополудні відбувся врочистий акт символічної передачі Легенди УСС на руки Пластового Куреня ім. Хв. Черника для всієї української молоді. Вечорі того ж дня в театрі відбувся „Вечір Стрілецької Пісні", а після нього спільна вечеря УСС-ів з представниками пластової молоді, комбатантів, СУМ-у, УПА, місцевої української влади й усіх установ та організацій й хору.

(Громада).

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ОБІЦЮЄ АМЕРИКАНСЬКУ РОЗВЯЗКУ ПОЛЬСЬКОЇ СПРАВИ

У пятницю 13 серпня президент Труман прийняв на авдієнції віцепрокуратора стейту Ілиной, адвоката Плюздрака з Шікаґа, та Ігнаца Нуркевіча, промисловця з Бруклина, Н. Й. — обох віцепрезидентів Польського Конгресового Комітету, як про це подає звідомлення нюйорський польський щоденник „Нови Сьвят". Під час більше ніж одногодинної конференції Плюздрак представив президентові цілий ряд проблемів, що відносяться до польської справи, а теж обговорював широко справу польських виселенців в Европі.

Президент запевнив делегацію Польського Конгресового Комітету, що справа Польщі в теперішніх часах становить одну з ключевих проблем і що вона буде наладнана згідно з американськими ідеалами. При тому висловив велике признання американцям польського походження за їх патріотизм і громадянські заслуги.

Президент запевнив теж делегацію, що зробить все, що в його силі, щоб закон про переселення був виконаний негайно і в цілості.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. „Зоря", від. 69, відбудуться в суботу, 21 серпня, в годині 8. вечером, в церковній гали св. Юра, під ч. 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо суть важні справи до полагодження. Так само ще раз пригадуємо розібрати тикети на Товариський баль в місяці жовтні. — М. Ликтей, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, відд. 350 відбудуться в неділю, 22. серпня, в годині 2. пополудні, в церковній гали на Ґренвіч Евню. Просимо всіх членів і členиць місцевих і позамісцевих прийти точно на час, бо є важна справа до полагодження. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; Ілько Михайлишин, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 117, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 21. серпня, в годині 8. вечером в церковній салі, 28 Іст 7 вулиця. Просимо всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо прийти і вирівнати свої залеглости. — Уряд.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбудуться в суботу, 21. серпня, в годині 8. вечером, в домі де звичайно. Просимо всіх членів прийти на час. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости. — І. Головка, предс.; В. Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. серпня в церковній галі 127 Парк улиця, зараз по Службі Божій. Просимо прибути на час, бо є важні справи до полагодження, хто ще не замовив календар, тому просимо замовити на цих зборах, щоби відіслати ордер. Союз видав нові аплікації на принимання молодих членів, тому приведіть своїх знайомих і запишіть їх в члени УНСоюзу, за що дістанете нагороду. — П. Воляник, предс.; В. Колесняк, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марущак, рек. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в суботу, 21. серпня, в парохіяльній салі при 74 Герис Ев., в годині 7. ввечір точно. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть важні справи до обговорення і до полагодження. — І. Кокольський, секр.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. — Тов. ім Тараса Шевченка, від. 42, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в суботу, 21-го серпня, в годині 7. вечером, в льокали У. Н. Дому під ч. 237 Ґовп Ев. Просимо шановних членів прийти на означену годину та замовити календар на 1949 рік, як також вирівнати свої вкладки до Союзу і Тов. — М. Припхан, рек. секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 369, відбудуться в неділю, 22 серпя, в годині 6:30 ввечір, в гали церковній. Уряд просить членів прийти на збори на означений час і заплатити свої вкладки. — М. Куга, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться у салі при Укр. прав церкві при 2250 Вест Кортез вул. Початок зборів точно в годині 12. в полудне. Обовязком є кожного члена бути на цих зборах. — Д. Когут, ск.

ПОШУКУВАННЯ

ШУКАЄ ПОМЕШКАННЯ в Ню Йорку. Я бувший скиталець, 25 літ, сам, шукаю помешкання при Укр. Родині або умебльовану кімнату.

GREGORY SMYK
c/o Surma
11 E. 7th St., New York 3, N. Y.

Пошукую свою цьотешну сестру **АННУ КОГУТ** або її сини **МИХАЙЛА і ІВАНА КОГУТ** уродж. в селі Головчиньці, перебували довший час у Владимор. Пен. Хто б про них знав, або вони самі, прошу зголоситься на адресу: **John Yuskiw 214 Robinson Street, Hundson, N. Y.**

ДМИТРА ШКІРУ с. Семка, з Середного, пов. Підгайці, пошукує недавно прибула зі скитальщини **КЕФОР МАРІЯ** уродж. Курис, дочка Ксеньки

Адреса: **283 East 4th Street, New York, N. Y.**

АНДРІЯ, АНТОНА І МАТВІЯ СЕНИК та їх три сестри: **АРИСЯ, ТЕСЯ І ОРПИНА** з роду **СЕНИК**, з села Млиницях, пов. Зборів. До Америки виїхали ще перед першою війною і мають перебувати десь в Ню Йорку. Хто їх знає, або вони самі, прошу зголоситися, бо є дуже важна справа, на адресу:

ALEKSANDER KARAWAN
485 Pacific St., Brooklyn, N. Y.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Дрібні Оголошення

Для вигоди покупців в Ню Йорку всякі дрібні оголошення до поміщення в часописях можна зложити в Сурмі. Оголошення як: пошукування осіб, або праці, отворення бизнесу, на продаж меблі, кімнати до винайму, потреба помешкання, робітника, пошукування праці, подяки, випродаж і т.п. Маєте що небудь оголосити, не чекайте, зайдіть до СУРМИ там Вам поможуть Ваше оголошення уложити.

В СУРМІ Є НА ПРОДАЖ ТЕПЕР: Канва ярд 1.50, Д.М.С. нитки Но. 16 і Но. 25 по 10 ц. і 5 ц. моток. Австрійкі Коси по 4.95. Бабка, Молоток і Перстень 5.95. Мід Саратога, новий 5 фит. 2.50. Альбуми Рекордів: Снігура, Олексона, краєві Хори, весільні або комічні Жуковського по 9.60. Альбум рекордів Кошиця 11.50. Альбум пісень на Піяно (201) 2.50. Ліра найбільший Укр. Співаник 2.75. Укр. Анг. Словар ч. І. ІІ. 3.00. Взірці до вишивання, книжка 4.00. Краєві українські Газети 3 за 25 ц. Канадійські і Амер. газети 6 за 25 ц. Разом з замовленням посилайте Моней Ордер, або доляра в листі на завдаток, решту C.O.D. Пишіть:

S U R M A
11 E. 7th St. New York 3, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 1907. Через вікно.

Коли Ґідзел мацав нездарно за ключами, його лице стало пурпуровим із злости.

„Ключів нема! ...ця дівка мабуть узяла їх!" — він закричав...

...а Неда в своїй кімнаті це почула і задрожала з остраху.

Та вона швидко викинула ключі через вікно і подалася до дверей саме в хвилині як замок почав підійматися вгору.